

[Undervisningsministeren.]

Hensyn til selve Professorboligerne kan jeg tilføje, at da den forrige Undervisningsminister sidste Aar besøgte Akademiet for at se paa Lokaleforholdene, blev ogsaa Professorboligerne beset, og der var da mellem alle sagkyndige Enighed om, at disse Boliger i hvert Fald ikke egnede sig til Undervisningslokaler, og at en Inddragelse af dem derfor ikke vilde betyde nogen Vinding for Akademiet. Derfor vendte man sig til Radiofonibygningen, hvis Lokalteter har vist sig udmærket egnede til Formaalet.

Det ærede Medlem Hr. Anton Simonsen har klaget over de for store Sygestuer paa Rigshospitalet og den for beskedne Opvarmning. Hvad Klagen over de store Sygestuer angaar, maa jeg sige at jeg godt kan give Taleren Ret i Klagen. Det er noget, man i moderne Hospitalsbyggeri er kommet bort fra, og som man ogsaa paa Rigshospitalet gerne vil se at komme bort fra. Ulemperne afbødes dog noget ved, at Stuerne ved Skillevægge er delt i flere Afsnit, der i nogen Grad isolerer Patienterne. Denne Inddeling blev i sin Tid meget beundret baade her og i Udlandet, men føles nu utilstrækkelig.

Rigshospitalets Arkitekt har udarbejdet Forslag til Deling af de store Stuer, og for at opnaa Klarhed over, hvor kostbar Gennemførelsen vilde blive, og om Ændringen virkelig virkede tilfredsstillende, er i Sommer en Deling blevet gennemført i en halv Etage i en af Pavillonerne. Ændringen har vist sig at betyde et stort Fremskridt, men Indretningen har kostet 14 000—15 000 Kr., saaledes at en fuldstændig Gennemførelse i alle Rigshospitalets 10 Fællestuepavilloner vil blive meget kostbar, og der skal bruges meget Glas dertil, og forskellige Installationer, som alt for Tiden ikke kan skaffes.

Hertil kommer, at Rigshospitalets Lægeraad arbejder med mange og meget omfattende Planer til Rigshospitalets Udvidelse og Ombygning, og det skulde dog nødvendig gaa saaledes, at man ombyggede Pavilloner, som senere skal nedrives.

Opvarmningen af Sygestuerne begynder, naar Kulden kommer; i Fjor begyndte Opvarmningen i September og i Aar i Midten af September. Fremkommer Klager, bliver Forholdene straks undersøgt og eventuelt rettet.

Hvad Toiletterne og Opholdsstuerne angaar, er det rigtigt, at der er sparet paa Varmen der, da det i de sidste Aar har knebet med at præstere den tilstrækkelige Varmemængde paa Grund af det ændrede Brænd-

sel, hvortil kommer, at Rigshospitalet har faaet forskellige Udvidelser, og naturligvis har Ledelsen ogsaa ment at burde gennemføre størst mulig Sparsommelighed, da Opvarmningen af Rigshospitalet er særlig kostbar, fordi den væsentlig sker ved Opvarmning af Ventilationsluften. Nu har Rigsdagen imidlertid bevilget en Ombygning af Rigshospitalets Kedler, saa det vil maaske nu blive muligt at give mere Varme som ønsket.

En Ombygning af Opvarmningsanlægget er meget ønskelig, men for Tiden paa Grund af Materiale-mangel uigennemførlig og kan end ikke nu planlægges, da Lægeraadet arbejder med mange og meget omfattende Planer om Udvidelse og Ombygning af Rigshospitalet.

Til det ærede Medlem Hr. Sneums Udtalelser om Rigshospitalet skal jeg bemærke følgende. For Anvendelsen i Enkeltheder af de betydelige Midler, som Staten ganske rigtigt stiller til Raadighed for Rigshospitalet, er det ikke ret vel muligt her at gøre Rede — og vel heller ikke nødvendigt. Det maa være tilstrækkeligt herom at hen-vise dels til de udførlige Finanslovanmærkninger, som Aar for Aar ledsager de af Rigsdagen — derunder af det ærede Medlem selv — billige Bevillinger til de paagældende Formaal, dels til den ved Statsrevisorernes og Hovedrevisoraternes Virksomhed tilvejebragte Garanti for, at disse Bevillinger kommer til Anvendelse i Overensstemmelse med deres Hensigt. Ved denne Lejlighed skal jeg derfor indskrænke mig til at henlede Opmærksomheden paa, at Rigshospitalets Opgaver som Undervisningsanstalt og Forskningsinstitut naturligvis maa beslaglægge store Summer ved Siden af dem, der medgaar til Løsningen af de rent humanitære Formaal.

Saa kommer jeg til Slut til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens kritiske Bemærkninger angaaende Adgangsforholdene paa Tandlægehøjskolen og Danmarks tekniske Højskole. Inden jeg gaar i Detailler, skal jeg indledningsvis bemærke, at Ministeriet aldrig har højet sig for Krav om en Adgangsbegrænsning, det være sig til Universitetet eller til de andre højere Læreanstalter, begrundet i et Hensyn til den paagældende Stands økonomiske Interesser. For det andet: ingen af de paagældende Læreanstalter stiller noget Krav om en Minimumskvotient for Optagelse. Et saadant Krav har i sin Tid været fremsat fra Universitetets Side, men er blevet afvist, først af Universitetskommissionen, derefter af Ministeriet.